

Et hic. Tum ratione strictioris promissionis; unde sicut servus multorum plus acquirit illi domino, cui nominatim stipulatur, quam alijs, quia obligatio illi in solidum quæritur; similiter si iussu vnius domini, vel ex te ipsius servus multorum acquirat, illi specialiter acquirit, ita in proposito. Ad quod faciunt fortiter cap. Quamquam, dist. 23. & cap. Si adversus, de hæret. & gloss. in cap. Beneficium, de reg. in 6. ver. Conferendum, in fine; quatenus ait, quod fortius est ius singulare, quam commune; quod etiam probat P. de Baifio in direct. elect. par. 1. cap. 26. num. 3. Et Concil. Constant. sess. 8. art. 19. damnat dicentem, orationes specialiter oblatas, non plus prodesse, quam communes. Et hoc esse de hde, iam post decretum, quam ante, docet Alanus de sacris. Euchar. lib. 2. cap. 35. ver. Ex contraria sententia. Quare multum interest, recipi ad participationem alicuius Religionis, siue sic receptus sit peccator, quia tunc fit parriceps propter intentionem, qui non erat propter unionem; siue sit iustus, quia tunc dupliciter participat.

7. Noto 3. ex eodem D. Tho. locis cit. inu. 1. quod applicatio bonorum operum ad alterius satisfactionem, tripliciter fieri potest. 1. in singulari, vt cum priuatis bona sua, etiam quibus indiget, alteri determinatæ personæ applicat. 2. in specie, vt cum Prælati Religionis admittit aliquem ad participationem bonorum, quæ sunt in futurum in illa communitate, vel Religione. 3. in generali, vt cum Papa ex satisfactionibus, quæ Christo, & Sanctis superfluerent, & in thesauro Ecclesiæ (de hoc thesauro ex quibus fit conflatus, vide Henric. lib. 7. cap. 2. num. 2. & quando incoeperit, & qui teneat eius clauas, cap. 3.) conservatæ fuere, aliquid alicui applicat. At nec 1. nec 2. applicatio indulgentia dicitur, bene tamen 3. & hoc propter sequentia. 1. quia illæ applicationes, & communicationes non tollunt obligationem adimplendi poenitentias impositas ex præcepto Ecclesiæ, & confessarij, quia constare certò non potest de meritis operantium, & de satisfactionum superabundantia, vnde in foro Ecclesiæ ab his poenitentibus non liberant (licet forte per dictas communicationes quis ascensus sit coram Deo omnem remissionem poenæ, per eum in purgatorio subeundæ) quoniam neq; liberaretur, si alius pro eo tantumdem poenitentia, quantum est sibi iniunctum, ageret; est enim illa poenitentia medicinalis per ægrotum ipsum subeunda, vt D. Thom. in 4. dist. 20. quæst. 1. art. 2. q. 3. corp. At indulgentia cum sit concessa ex infinitate thesauri Ecclesiæ, qui propter infinitatem meritorum Christi, & Sanctorum, de quibus infallibiliter constat, à dictis poenitentibus in vtroq; foro liberat, si recte sumatur. 2. Quia indulgentiæ valent solum ad satisfactionem poenarum Deo debitaram, pro peccatis iam commissis; at communicationes bonorum Religionum valent etiam, & præcipue, ad impetrandum bona etiam in futurum, vt dicam. 3. Quia, vt dixi num. præced. per indulgentias applicantur satisfactiones præteritæ, per commu-

nicationes solum futuræ. vide Cord. loc. cit. p. 4. Rodrig. tom. 1. quæst. reg. quæst. 33. art. 7. Sotus in 4. dist. 21. quæst. 1. art. 4. ver. Quod si scilicet. Miranda loco cit. art. vlt. Nauarr. miscell. 11. de or. num. 4.

8. Dico 1. Possunt Prælati regulares concedere deuotis amicis, & benefactoribus literas fraternitatis, seu participationes omnium bonorum, quæ sunt in communitatibus sibi commissis. Ita D. Thom. Angel. Tab. Syl. Pisan. Henric. loc. cit. num. 1. Cord. par. 3. Rodrig. cit. art. 2. Sotus cit. ver. Prælati verò Filliuc. tom. 1. tract. 8. cap. 4. num. 95. Suar. tom. 4. in 3. par. disp. 55. sect. 5. num. 2. Mir. tom. 2. manual. quæst. 50. art. 1. Sorb. in comp. ver. Indulg. quò ad secul. 4. par. 3. pag. mih. 404. Nauarr. cit. num. 3. ver. Sexto queritur. Prob. tum ex cap. Nullam, 18. quæst. 2. vbi dicitur, quòd tota bonorum monasterij administratio ad Abbatem pertinet, & penes Abbatem residet. Quæ verba non solum de bonis temporalibus, sed etiam de bonis spiritualibus debere intelligi, docent passim DD. Miranda, Nauarr. loc. cit. Tum ex priuilegio Urbani V. quod refert Casarub. in compen. verb. Indulgentiæ quò ad secul. 4. num. 6. vbi concedit, quòd Generales, & Prouinciales possint communicare suffragia, indulgentias, orationes, & alia bona spiritualia benefactoribus Ordinis. Tum quia possunt fideles omnes sua opera bona peculiariter alijs communicare, vt constat ex D. Thom. in 4. dist. 45. quæst. 2. art. 1. q. 4. Ricard. ibid. dist. 20. art. 5. q. 3. ad arg. oppos. Et quia quilibet est dominus suarum satisfactionum. Et quia id videtur docere Scrip. ad Gal. 6. Alter alterius onera portate. Et Iac. 5. Orate pro inimicis, vt saluemini. Ergo, & Religiosi quoque idem possunt, nisi obstat votum obedientiæ, per quod se arbitrio suorum Prælatorum submisserunt. Ergo dicti Prælati per dictum votum acquirunt eam potestatem super actiones Religiosorum, quàm ipsimet Religiosi habuissent quò ad actiones meritorias, & vt videtur, etiam satisfactorias superabundantes, & communes, si tale votum non fecissent. Ergo possunt dicti Prælati prædicta suorum opera cui voluerint applicare.

9. Noto 1. circa illud priuilegium Urbani Quinti cit. num. præced. quòd illud priuilegium concedit duo. 1. quòd possint prædicti Prælati communicare suffragia, &c. sed ista concessio nihil dat de nouo; id enim habent ex iure communi prælati Prælati, vt dicunt Mir. loco cit. Rodrig. tom. 1. quæst. reg. quæst. 33. art. 2. & tom. 2. quæst. 86. art. 2. Concedit 2. quòd possint prædicti Prælati communicare dictis benefactoribus indulgentias. Et ista est magna concessio, quàm ex iure communi non habebant. Cum enim indulgentiæ tantum valeant, quantum sonant, non possunt applicari, nisi ijs, qui in eis nominantur expressè. Cum ergo in dicto priuilegio concedat Pontifex, quòd prælati Prælati possint indulgentias communicare, certum est, quòd superiores nominatim in præfato priuilegio, possunt omnes indulgentias concessas Regularibus, dictis benefactoribus applicare,

X x 2 etiam si

Corduba,
Rodrig.
Sotus.
Miranda.
Nauarrus

D. Thom.
Angelus.
Tabiena.
Syluester.
Pisanella.
Henric.
Corduba.
Rodrig.
Sotus.
Filliucius.
Suarez.
Miranda.
Sorb.
Nauarr.
Miranda.
Nauarr.
Casarub.

D. Thom.
Ricardus.

Miranda.
Rodrig.

De Baifio.

Alanus.

D. Thom.

Henric.

D. Thom.